

Til beslutningsforslag nr. B 2. Betænkning afgivet af Socialudvalget den 4. maj 1995

Betænkning

over

Forslag til folketingsbeslutning om børnepasningsgaranti, afvikling af ventelister og uddannelse af pædagoger

[Af Villy Søvnal (SF) m.fl.]

Udvalget har behandlet beslutningsforslaget i nogle møder.

Endvidere har udvalget modtaget skriftlige henvendelser fra Børne- og Ungdomspædagogernes Landsforbund (BUPL), som socialministeren har kommenteret.

Herefter indstiller et *flertal* (Socialdemokratiets, Venstres, Det Konservative Folkepartis, Fremskridtspartiets, Det Radikale Venstres og Centrum-Demokraternes medlemmer af udvalget) beslutningsforslaget til *forkastelse*.

Et *mindretal* (Socialistisk Folkeparti og Enhedslistens medlemmer af udvalget) indstiller beslutningsforslaget til *vedtagelse uændret*.

Et mindretal inden for mindretallet (Enhedslistens medlem af udvalget) bemærker, at Enhedslisten støtter, at bilstandslovens § 69 ændres således, at alle forældre til småbørn sikres et retskrav på pasning af deres børn, hvis de ønsker dette.

Forslaget sikrer, at alle, der ønsker pasning, umiddelbart kan anvises plads, og at retstilstanden bliver ens i alle kommuner landet over.

Enhedslisten finder det positivt, at der på den måde sættes en stopper for alle de kreative kommunale krumspring, der for tiden lanceres for at udelukke bl.a. børn af arbejdsløse.

Med en egentlig retsgaranti indført i bilstandsloven stilles alle lige, og det finder Enhedslisten helt rigtigt ikke mindst for børnenes egen skyld.

Enhedslisten støtter det princip at sikre, at der i forhold til omsorgsydelser er et udbud, der svarer til efterspørgslen, og Enhedslisten modarbejder det princip, at det overlades til den enkelte kommune at prioritere disse ydelser op og ned efter forgodtbefindende. Det kan godt være, at Enhedslisten i sådanne situationer træder det kommunale selvstyre lidt over tærerne, men det er vigtigt at sikre retskrav på omsorgsydelser frem for den lemfældighed, som kommunerne administrerer efter.

Særlig i en arbejdsløshedssituation som i dag forekommer det absurd, at der ikke oprettes institutioner, der afhjælper den mangelsituation, der er, og at der ikke uddannes personale til dette.